

tónleikur

Jesus (Allan Dalsgarð) og Skokjan (Arina Bischoff) í verkinum «Jesus og Makedonarin» eftir Sigmund Poulsen og Paula í Sandagerði

verk á hendan hátt, men hetta stóð einki aftan fyri nógv av tí, ið utlendingar fast við.

Makedonarin er alla tíðina eygleiðari, meðan vit uppliva virknu manndómsár Jesusar. Byrjað verður við brúðleypinum í Kána, og so verður fylgt við frelsaranum til «the bitter end». Sjálv krossfestingin var serliga rámandi avmyndað við einari ljósmynd á stóra lørifinum aftan fyri pallin.

Klassískt og rockur – hvørt um annað

Tað stuttliga við hesum verki er, at her eru tvínni orkestrur, ið spæla afturvíð. Eitt sindur til høgru aftan fyri pallin sat klassiska orkestrið og høgrumegin pallin sat rockorkestrið – víðhvørt spældu tey hvør sær og víðhvørt saman. Allan vegin igjøgnum var talan um goðar tónleikarar, og tónleikurin undirbygdur sera væl innihaldsligu gongdina í verkinum annars.

Yvirhøvur komu solistarnir væl frá sínum framfærslum, og við at hava sangin – og tónleikin eisini – styrktan gjøgnum hátalarar, fekkst hvørt einstaka orð við. Onkuntíð kann tað vera eitt sindur trupult, tá talan er um klassiskan sang. Hinvegin slápt heldur ikki hesaferð undan tekniskum brekum – tey hoyra eftirhondini til, hvørja ferð føroyingir hava ljóðteknikkun um hendi.

Solistarnir vóru Svenning Eysturdal (Makedonarin), Allan Dalsgarð (Jesus), Hogni Iversen (Judas), Hannus Johansen (Kaifas), Niclas Thorsteinsson (Annas), Arina Bischoff (Skokjan), Gunhild Andreassen (Maria Magdalena) og Benjamin Gasedal (Pílatus).

Mest hugtíkin gjørdist eg av dragandi sanginum hjá Gunhild Andreassen, klokklarklari røddini hjá Arina Bischoff og djupa, vældingandi bassinum hjá Svenningi Eysturdal. Hóast hesi verða nevnd, skulu hini tó ikki annað enn vera nøgd við sínar framfærslur.

Spell at ikki fleiri hoyrdu og sóu

Sjálvt verkið er bygt rundan um Jesus, men við Makedonaranum og fleiri øðrum smærri pettum, hava Sigmund og Pauli flætta teir smaltiturnar inn í søguna, ið fæa hana at hanga saman. Samstundis hoskar lagið alla tíðina væl til tað, ið teksturin hevur upp á hjarta.

Spell, at hendan framfærslan av «Jesus og Makedonaranum» bert var hesar báðar konsertirnar í Norðurlandahúsinum. Óivað høvdu fleiri hugsað sær at hoyrt og sæð verkið í nýggjum líki, og tónlistarlaga í tí skapi, tað varð framført í Aberdeen í fjørsummar. Og hóast fleiri áður kanska hava verið til «Jesus og Makedonarin», so skilti eg á lagnum, at hesaferð var verkið framført á heilt øðrvísi hátt, enn tað nakrantíð hevur verið.

Men vónandi verður onkuntíð aftur seinni høvi at fæa eina endurtøku. Í hvussu er áttu fleiri at fingið gleði av at sæð, at sangararnir ikki bert duga at syngja, men eisini duga sera væl at spæla – tað loysti seg sanniliga at taka við hjálpanði hondini úr Brasilía.

Endaði við blues

Eftir stórverkið var ein stuttur steður, og so var annars «blues-night» á skránni. Her var Elin Maria Iversen solistur, og aftur við sær hevði hon triggerar aðrar úr Cantabile sum sína «backing group».

Rockorkestrið frá «Jesus og Makedonaranum» spældi undir, og tyðiligt var, at her vóru báði tónleikarar í einum leysari leiklutu enn frammanundan. Kanska serliga blasararnir, ið reikaðu aftur og fram við og uttan takt millum blastrarar...

Fleiri vóru farin, og stólararnir í konserthøllini vóru ikki so fullir, sum teir høvdu verið frammanundan. Men hetta gjørdist ein stuttligur, hugnaligur og óforpliktandi endi á stuðulskonserini hjá Cantabile.

Tað swingaði væl á pallinum, og hóast Elin Maria kanska var eitt sindur nervøs friggjakvöldið, skilti eg á lagnum, at hon hevði peppað seg upp leygarkvöldið. Stuttligt, at kórangararnir eisini sleppa at royna seg við nøkrum heilt øðrum.

Samanumtikið var talan um eitt sera gott kvöld í Norðurlandahúsinum, ið er góður karmur um slíkt tiltak. Kundi gott verið eitt sindur oftari, at blandað varð saman tað, ið fólk evna at fæa frá hondum. Í hvussu er var kvöldið merkt av, at vit eiga nógv og evnarik ungfólk, ið ikki bakka fyri tí fjølbroytta.

At Cantabile á verdugan hátt fer at umboða ikki bara Føroyar, men alt tað danska ríkið í Spanía, hava vit heldur

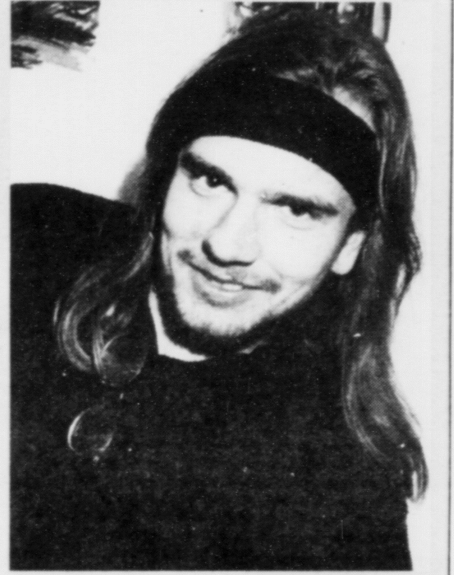
Øssur basskonsert í Føroyahúsinum

Friggjadagin 19. mai kl. 22 fer Øssur Johannesen av Glyvrum at hava eina solo-konsert við bassgittara í Føroyahúsinum í Keypmannahavn.

Talan er um egnan tónleik, ið fevnir breitt – alt frá stillum og klassískt íblástum tónleiki til meira ágangandi og dramatiskan tónleik við íblástri frá eitt nú heavyrock-bólum sum Deep Purple, Black Sabbath og Led Zeppelin.

Øssur Johannesen hevur lagt seg eftir at dyrka bassgittaran sum eitt egði solojðføri. Tann tónleikurin, ið hevur havt størstan tyding fyri Øss er gittarameistarin Ritchie Blackmore. Svenski bassleikarin Jonas Hellberg hevur eisini havt stóra ávirkan, eins og bassmeistarinn mikli, Jaco Pastorius, sáli.

Konsertin friggjakvöldið 19. mai byrjar kl. 22, og atgongumerkini fyri 40 krónur eru at fáa við dyrnar.

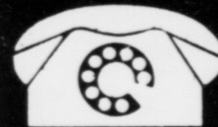
ongu grund til at ivast í. Talan er um eitt botnseriøst kór við botnseriosari leiðslu, ið vit hesi bæði kvöldini sluppu at siggja aðra vangamynd av.

Men hana tola vit saktans at siggja aftur...

Hilmar Jan Hansen

Tit ringja

— vit skriva

Ringið telefon

11820

Fjølbroytt konsert í Læraraskúlahøllini

Fjølbroytt konsert við bæði vokalbólki, rútmiskum samanspæli, einum spælímans-orkestri og onkrum klassiskum verður í Læraraskúlahøllini í kvöld kl. 20.30

Tónleikalærarar og tónleikarnæmingar á Føroya Læraraskúla hava tikið stig til konsertina í Læraraskúlahøllini í kvöld kl. 20.30, ið verður rættiliga fjølbroytt.

Vanliga verður tónleikurin, tey arbeida við á skúlanum, bert nýttur til innanhýsis tiltøk sum jólahald, veitslur, handan av próvskjølum og annað, men nú fara tey á Læraraskúlanum eitt stig víðari og skipa fyri almennari konsert.

Ikki kann sigast annað, enn at skráin fyri konsertina er fjølbroytt, tí her eru bæði ein vokalbólki, rútmiskt samanspæli og eitt spælímans-orkestrur á skránni. Hesi try fæva um tær prakt-

isku tónleikadánarnar, ið vanliga fara fram á Læraraskúlanum.

Umframt verður eisini eitt sindur av lættari klassiskum samanspæli og ein klaver-solo framförd.

— Just nú eru vit rættiliga væl fyri við fólk, og eg haldi, at tað ber til at siga, at vit nú heysta fruktirnar frá musikkskúlanum, sigur Olavur Jøkladal, ið er ein av teimum, ið hevur skipað fyri konsertini í kvöld.

— Viteiga nógv gott og ungt fólk, ið er dugnaligt, og eg haldi ikki, at vit nakrantíð hava havt so gott folkatilfar at arbeida við, sum vit hava nú.

Ein vokalbólki verður tólv

sangarum undir leiðslu av Olavi Jøkladal fer at framføra eitt sindur av norðurlendskum og Negro Spirituals. Okkurt føroyskt verður eisini á skránni, men annars kann nevast svenski tónasmiðurin Wilhelm Pettersson-Berger, ið hevur gjørt tvær av utsetingunum – onnur yvir «Fyrreskoven» eftir Helenu Nyblom og hin yvir «Lokkeleg» eftir Bjørne-stjerne Bjørnson.

Herluf Lützen hevur tikið sær av einum bólki, ið framførir eitt sindur av rútmiskum samanspæli. Ein tættur hjá teimum næmingum, ið hava tónleik sum linjugein, er just rútmiskt samanspæli, so her verður høvi at hoyra

eitt sindur av tí, tey hava fingið burturur.

Try spælímansløg verða eisini at hoyra á konsertini, og har verða violín, tvørfloyta, blokkfloyta, gittari og harmonika við. Arni Hansen hevur skipað fyri hesum partinum av konsertini.

Konsertin, ið er ókeypis, verður sum sagt í kvöld kl. 20.30, men upprunaliga skuldi hon havt verið fyrr, men verkfalið forðaði fyri tí. Annars verður sagt í tíðindaskrivi frá Læraraskúlanum, at atlanin eisini er at fara út um Havnina við skránni, ið tey framføra í kvöld.

hj.